

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Trg. J. F. Kennedy 11, Zagreb

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Josipu Biliću, u pravnoj stvari tužitelja **ALSHAFI d.o.o.**, Sasi (Grad Velika Gorica), Sasi Ščitarjevski 2/3, OIB: 04185614984 zastupan po punomoćniku Ivanu Jukiću, odvjetniku u Zajedničkom odvjetničkom uredu Darko Šuper, Iva Kovačev Radić, Ivan Jukuć, Nino Vukušić i Ena Šuper, Osijek, Europska avenija 3/1, protiv tužene **REPUBLIKA HRVATSKA**, OIB: 52634238587, zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, radi naknade štete u iznosu od 212.370,58 €, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 24. ožujka 2026., u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Marka Rafaja, odvjetnika i u nazočnosti zastupnika po zakonu tuženika, Alenke Horak Kopriva, zamjenice ŽDO Velika Gorica, donio je i objavio 24. travnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku naknaditi štetu tužitelju u visini od 212.370,58 € (koji obveznopravni zahtjev će tužitelj urediti po provedenoj dopuni po vještaku ekonomske struke) kao i da tuženik naknadi parnični trošak tužitelju, sve u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude.“.

II. Nalaže se tužitelju u roku 15 dana naknaditi tuženoj parnični trošak u iznosu od 14.482,00 € zajedno s zateznim kamatama tekućim od 24. travnja 2026., do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužene za naknadu parničnih troškova u iznosu od 7.890,00 € zajedno s zateznim kamatama tekućim od 24. travnja 2026., do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da su CEI MIKROELEKTRONIKA d.o.o. i DAR REVAL EST iz Riyoda (KSA) sklopili dana 04.08.2015. godine Ugovor o franšizi. Sklopljenim ugovorom regulirali su obaveze potpisnika vezano uz razvojni

projekt novog tipa proizvoda za gašenje inicijalnih požara, kao i način realizacije pogona za proizvodnju takvog proizvoda u industrijskoj zoni Riyada. DAR REVAL EST iz Riyada (KSA) i Al Shafi d.o.o. sklopili su dana 12.08.2015. godine Ugovor o poslovnoj suradnji koji se odnosi na Ugovor o franšizi sklopljen između DAR REVAL EST i CEI MIKROELETRONIKA d.o.o.. Navedenim ugovorom o poslovnoj suradnji definirane su aktivnosti Al Shafi d.o.o. na projektu "STOYAT 222" u smislu verificiranja i pokrivanja troškova CEI MIKROELETRONIKA d.o.o. na spomenutom projektu, a koji je dio spomenutog Ugovora o franšizi. Nadalje, dana 15.08.2015. godine dolazi do sporazumnog raskida Ugovora o franšizi, te su 18.09.2015. CEI MIKROELETRONIKA d.o.o. i Al Shafi d.o.o. potpisali Ugovor o poslovnoj suradnji po kojemu je Al Shafi d.o.o. u obvezi financirati cjelokupni projekt a koje obveze je tužitelj i ispunio te su stranke 30. kolovoza 2017. potpisale sporazum kojim je utvrđeno da je tužitelj ispunio sve svoje ugovorne obveze. Nadalje navodi da je planirano je da se pilot količina proizvoda preda direktno špediteru na lokaciji društva CEI Mikroelektronika, u Zagrebu te će se zatim pilot proizvodi izvesti u Saudijsku Arabiju ali do toga nije došlo zbog otežanog dobivanja uvoznih dozvola u Saudijsku Arabiju, a zatim i zbog zabrane raspolaganja tim proizvodima od strane poreznih inspektora, zbog "nevjerodostojne" dokumentacije da proizvodi pripadaju Al Shafiiu d.o.o. Tužitelj navodi da Imajući u vidu neprofesionalan pristup višeg poreznog inspektora RH te njegovo mišljenje kako ne priznaje razvoj proizvoda i u konačnici pilot proizvod to su tužitelju nastali troškovi koje tužitelj pobliže obrazlaže u tužbi. Navodi da Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava' Područni ured Zagrebačka županija, Služba za nadzor, Odjel za nadzor poreza na dobit, dohodak i doprinosa pod brojem klasa: izvršila porezni nadzor obračunavanja, evidentiranja, prijavljivanja i plaćanja poreza i doprinosa kod poreznog obveznika Al shafi d.o.o. te je donesen Zapisnik od 3. ožujka 2021. Nadalje navodi da je viši porezni inspektor je nakon provedenog nadzora USMENIM PUTEM ZABRANIO tužitelju da ranije opisane proizvode kao izvozne proizvode isporuči u Kraljevinu Saudijsku Arabiju. Navodi da je tužitelj u odnosu na Zapisnik od 3. ožujka 2021. uložio prigovor. Tužitelj ukazuje da usmenu zabranu od strane višeg državnog inspektora da se u odnosu na tužitelja radi o nepravilnom radu jer je viša državna inspektorica postupala protivno pravilima struke (list 31 tužbe). Ističe da tužitelju nije pisanim rješenjem utvrđena zabrana rada već usmenim putem.

2. U odgovoru na tužbu, tužena osporava u cijelosti i osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te ukazuje da tužitelj potražuje naknadu štete zbog nepravilnog i nezakonitog postupanja protustranke RH, Ministarstva financija. Ističe da nisu ispunjenje pretpostavke za odgovornost za štetu RH te ukazuje na odredbu čl. 14. Zakona o sustavu državne uprave. Navodi da su dokumentacija i sva sporna pitanja koja se navode u tužbi bila predmetom upravnog postupka poreznog nadzora obračunavanja, evidentiranja, prijavljivanja i plaćanja poreza i doprinosa, a upravni postupak povodom podnesene tužbe Upravnom sudu u Zagrebu radi poništenja rješenja Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-471-02/21- 01/327, Urbroj: 513-04-22-2 od 29. travnja 2022., kojim se djelomično uvažava žalba podnositelja zahtjeva, još uvijek je u tijeku te upravni spor još nije okončan. Tužitelj je pokrenuo i upravni spor protiv drugog rješenja Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-471-02/23- 01/50, Urbroj: 513-04-22-2 od 31. listopada 2023. koji spor je još uvijek u tijeku. Tužena ističe da je iz poreznih akata donesenih tijekom postupka poreznog nadzora razvidno da porezno tijelo nije zabranilo rad

poreznom obvezniku niti je zabranilo raspolaganje imovinom i da tužitelju tijekom postupka poreznog nadzora, pa niti nakon provedenog nadzora nije izrečena usmena zabrana prodaje proizvoda, a što se dakle može utvrditi uvidom u porezne akte donesene u postupku nadzora. Tužena je također tijekom postupka dostavila presudu Upravnog suda u Zagrebu, broj: Usl-1796/2022 od 9. srpnja 2024. kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja ALSHAFI d.o.o. za poništavanje rješenja Ministarstva financija, Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-471-02/21-01/327, Urbroj: 513-04-22-2 od 29. travnja 2022. u odnosu na točke 1.2. i 1.4. izreke rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, Područnog ureda Zagrebačke županije, Klasa: UP/I-471-02/20-01/143, Urbroj: 513-07-22-21-12 od 7. svibnja 2021. Također je navela da je na navedenu presudu tužitelj je uložio žalbu, koja je presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, broj: Usž-3498/2024 od 11. prosinca 2024. 2 odbijena i potvrđena je presuda Upravnog suda u Zagrebu, broj: Usl-1796/2022 od 9. srpnja 2024. Upravni postupak pokrenut protiv rješenja Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-471-02/23-01/50, Urbroj: 513-04-22-2 od 31. listopada 2023. još uvijek je u tijeku, a vodi se na Upravnom sudu u Zagrebu, pod poslovnim brojem: Usl-330/2024.

3. Sud je u tijeku postupka, a radi utvrđenja činjeničnog stanja, proveo dokaz uvidom u: evidenciju troškova CEI Mikroelektronika d.o.o. (l. 42-55), dopis REPUBLIKA HRVATSKA, Županijskog državnog odvjetništva u Velikoj Gorici br. N-DO-5/2023-5 od 07.06.2023. (l. 56-59), dopis REPUBLIKE HRVATSKE, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagrebačke županije od 22.07.2020. (l. 60), u informaciju o visini novoutvrđenih obveza u poreznom nadzoru – Novoutvrđene obveze po vrstama poreza, REPUBLIKE HRVATSKE, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagrebačke županije, Službe za nadzor, Odjela za nadzor poreza na dobit, dohodak i doprinosa, Klasa: UP/I-471-02/20-01/143, urbroj: 513-07-22-21-04 od 10.02.2021. (l. 61-67), kronologiju poslovnih događaja između poslovnih subjekata CEI Mikroelektronike d.o.o. (l. 69-71), ugovor o poslovnoj suradnji sklopljen između DAR REVALEST i Alshafi d.o.o. od 12.08.2015. (l. 72-75), dopis CEI Mikroelektronike d.o.o. od 15.08.2015. (l. 76), primjedbe na tekst zapisnika Porezne uprave Zagreb za poreznog obveznika Al Shafi d.o.o. od 03. ožujka 2021., a koje se tiču CEI Mikroelektronike d.o.o., od 24.03.2021. (l. 78-80), ugovor o suradnji sklopljen između CEI Mikroelektronike d.o.o. i Instituta Ruđer Bošković od 21.09.2015. (l. 81-83), žalba tužitelja na Porezno rješenje - na broj: klasa: UP/I-471-02/20-01/143, urbroj: 513-07-22-21-12 od 27.03.2021. (l. 84-91), prigovor tužitelja na zapisnik od 03. ožujka 2021. – na broj: klasa: UP/I-471-02/20-01/143, urbroj: 513-07-22-21-10 od 27.03.2021. (l. 92-104), rješenje REPUBLIKE HRVATSKE, Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, klasa: UP/II-471-02/23-01/50, urbroj: 513-04-23-2 od 31.10.2023. s dostavnicom - potvrdom primitka (l. 123-130), dopis REPUBLIKE HRVATSKE, Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, klasa: UP/II-471-02/21-01/327, urbroj: 513-04-22-3/17 od 29.04.2017. (l. 131), rješenje REPUBLIKE HRVATSKE, Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, klasa: UP/II-471-02/21-01/327, urbroj: 513-04-22-2 od 29.04.2022. (l. 132-138), zapisnik REPUBLIKE HRVATSKE, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagrebačke županije, Službe za nadzor, Odjela za nadzor poreza na dobit, dohodak i doprinosa, klasa: UP/I-471-

02/20-01/143, urbroj: 513-07-22-21-10 od 03.03.2021. (I. 139-254), porezno rješenje REPUBLIKE HRVATSKE, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagrebačke županije, klasa: UP/I-471-02/20-01/143, urbroj: 513-07-22-21-12 od 07.05.2021. s dostavnicom - potvrdom primitka (I. 255-336), rješenje REPUBLIKE HRVATSKE, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagrebačke županije, klasa: UP/I-471-02/20-01/143, urbroj: 513-07-22-22-28 od 30.12.2022. s dostavnicom - potvrdom primitka (I. 337-365) zapisnik REPUBLIKE HRVATSKE, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagrebačke županije, Službe za nadzor, Odjela za nadzor poreza na dobit, dohodak i doprinosa, klasa: UP/I-471-02/20-01/143, urbroj: 513-07-22-22-26 od 14.12.2022. s dostavnicom - potvrdom primitka (I. 366-395), presuda Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: Usl-1796/2022-6 od 09.07.2024. (I. 398-403), presuda Visokog upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: Usž-3498/2024-2 od 11.12.2024. (I. 411-414), preslik spisa Upravnog suda u Zagrebu broj: Klasa: UP/II-471-02/23-01/50, Urbroj: 513-04-22-2.

4. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP), ovaj sud je ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.
5. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za naknadu štete u iznosu od 212.370,58 €, zbog nezakonitog odnosno nepravilnog rada državne uprave.
6. Odredbom čl. 14. Zakona o sustavu državne uprave („Narodne novine“ br. 66/19 - dalje: ZSDU) je propisano da štetu koja fizičkoj ili pravnoj osobi nastane nezakonitim ili nepravilnim obavljanjem poslova državne uprave nadoknađuje Republika Hrvatska.
7. Pri tome se ukazuje da Republika Hrvatska odgovara za štetu po načelu objektivne odgovornosti.
8. Ustavni sud Republike Hrvatske je u odluci br. U-III-2314/06 od 21. veljače 2007. („Narodne novine“ br. 36/07), zauzeo stajalište da za postojanje javno pravne odgovornosti države za štetu u smislu čl. 13. Zakona o sustavu državne uprave, (sada čl. 14) trebaju biti kumulativno ispunjene tri pravne pretpostavke: prvo, nezakoniti ili nepravilan rad tijela državne uprave; drugo, postojanje štete koja je zbog toga nastala i treće, uzročna veza između nezakonitog ili nepravilnog rada tijela državne uprave i nastale štete (pri čemu je bitno dokazati da je nastala šteta neposredna posljedica nezakonitog ili nepravilnog rada tijela državne uprave, to jest da šteta ne bi nastala da njega nije bilo).
9. Na taj način, Ustavni sud Republike Hrvatske ocjenjujući odgovornost Republike Hrvatske za štetu koja građanima nastane nezakonitim ili nepravilnim radom tijela državne uprave, tijela lokalne ili područne (regionalne) samouprave odnosno pravnim osobama koje imaju javne ovlasti u povjerenim poslovima državne uprave, izrazio pravno shvaćanje da se radi o objektivnoj odgovornosti Republike Hrvatske za štetu, a koja se temelji na načelu uzročnosti, a ne na načelu krivnje.

10. Pri tome treba voditi računa da se nezakonit rad očituje kao postupanje suprotno zakonu, drugom propisu ili općem aktu, odnosno kao propuštanje da se primijeni zakon, drugi propis ili opći akt, a nepravilan rad se očituje kao činjenje ili nečinjenje suprotno propisanom ili uobičajenom načinu obavljanja djelatnosti.
11. Tužitelj je na ročištu održanom 8. prosinca 2025. na izravan upit suda naveo da se utuženi iznos odnosi na štetu i to u vidu uložениh sredstava za izradu pilot proizvoda i to 5.000 komada te izmakle koristi, a do koje štete je došlo uslijed usmene zabrane izvoza proizvoda u Saudijsku Arabiju, a koja usmena zabrana izrečena od Marine Grčić, više državne inspektorice.
12. Ovaj sud je na okolnost utvrđenja nezakonitog ili nepravilnog rada koji bi se ogledao u nezakonitoj ili nepravilnoj izrečenoj usmenoj zabrani izvoza proizvoda, od strane više državne inspektorice izveo dokaz saslušanjem svjedoka Marine Grčić i zastupnika po zakonu tužitelja Abdul Rahman Shafi.
13. Svjedok Marina Grčić je u svom iskazu u bitnome navela da je prvotno od tužitelja zatražena dokumentacija te je potom i obavljen porezni nadzor i da je prilikom pregleda ulaznih računa od društva CEI Mikroelektronika utvrđeno da tužitelj nije dokazao da je do usluge iz tih računa doista i došlo te je slijedom toga i utvrđena obveza plaćanja PDV za razdoblje od 2019. do 31.8.2022. odnosno tužitelju nije priznato pravo na odbitak pretporeza za to razdoblje. Navela je da je zastupnika po zakonu tužitelja Abdul Rahman Shafi upoznala tijekom obavljanja poreznog nadzora te je isti bio i pozvan na zaključni razgovor na koji isti nije pristupio niti osobno niti uz punomoćnika iako je upravo na zahtjev punomoćnika tužitelja i bio promijenjen datum prvotno određenog zaključnog razgovora. Također je navela da nije tijekom poreznog nadzora izrekla bilo kakvu usmenu zabranu tužitelju i da nije usmenim putem tijekom poreznog nadzora zabranila tužitelju da predmetne proizvode isporuči u Kraljevinu Saudijsku Arabiju. Nadalje je iskazala da predmetni račun nije imao svu predmetnu popratnu dokumentaciju te da činjenica je li račun evidentiran u poslovnim knjigama nije dokaz da je do usluge doista i došlo te da su u postupku nadzora i od CEI Mikroelektronika zatraženi dokazi za navedenu uslugu, ali da isti nisu zaprimljeni.
14. Zastupnik po zakonu tužitelja Abdul Rahman Shafi je u svom iskazu naveo da saslušana svjedokinja Marina Grčić nije ta osoba koja je izrekla zabranu, te da je ista izrečena tijekom poreznog nadzora tijekom 2013. godine i da mu nije jasno zašto je prvi nadzor trajao 5-6 godina, a niti zašto je došao drugi nadzor koji je također trajao par godina. Nadalje je naveo da se ne sjeća koje godine i kada točno mu je izrečena zabrana izvoza predmetnih proizvoda i da se ne sjeća točno koliko je društvu CEI Mikroelektronika plaćena za izradu predmetnih proizvoda. Također je naveo da je više tvrtki sudjelovalo u izradi proizvoda te da je tužitelj o tom plaćao tvrtki doktora Turkovića koja je potom plaćala tim drugim društvima i da su predmetni proizvodi prvotno do potresa bili uskladišteni na adresi doktora Turkovića, a da su potom bili premješteni na drugu lokaciju te da mu doktor Turković nije ništa rekao vezano zašto se predmetni proizvodi ne mogu izvesti i da se ne sjeća kada i kako je trebalo izvesti predmetnih 5000 komada proizvoda.
15. Imajući u vidu iskaze svjedoka te posebno zastupnika po zakonu tužitelja ovaj sud je utvrdio da tužitelj nije dokazao postojanje nezakonitog ili nepravilnog rada tužene,

napose uzimajući u obzir da je sam tužitelj u tužbi i na ročištu održanom tvrdio da je usmenu zabranu izrekla viša državna inspektorica Marina Grčić da bi potom sam zastupnik po zakonu tužitelja u svom iskazu naveo da nije Marina Grčić ta osoba koja je navodno izrekla usmenu zabranu već da je to učinila neka druga osoba, ali ne navodi koja osoba niti predlaže saslušanje te osobe niti zna kada je zabrana izrečena.

16. Zaključno, iz dostavljenih dokaza ne proizlazi ni uzročno posljedična veza između eventualnog nezakonitog ili nepravilnog rada Ministarstva financija i štete koja je tužitelju eventualno nastala, a niti tužitelj ukazuje iz čega bi proizlazila predmetna uzročno posljedična veza između eventualne usmene zabrane izvoza predmetnih proizvoda i nastale štete.
17. Dodatno se ukazuje da niti činjenica što je tužitelj djelomično uspio u upravnom sporu nije dokaz nezakonitog i nepravilnog rada tijela državne uprave i samo po sebi ne znači da postoji odgovornost države za naknadu štete. Odgovornosti države nema ako je do pogrešne primjene materijalnog prava došlo zbog drugačijeg - pogrešnog pravnog shvaćanja određenog propisa (tako i VSRH, Rev-155/09-2 od 23. veljače 2011.)
18. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u **točki I. izreke**.
19. Sud je odbio dokazne prijedloge tužitelja za saslušanje svjedoka Josipa Turkovića, i svjedoka Daria Dumančića budući da okolnosti na koje su predloženi nisu odlučne i budući je sud smatrao da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno. Jednako tako sud je o odbio dokazne prijedloge tužitelja za pribavom knjigovodstvene dokumentacije od BIG usluge d.o.o., zatim za uvidom u spis UP/I-471-02/20-01/143, urbroj ; 513-07-22-21-04 od Upravnog suda u Zagrebu i provođenje financijskog vještačenja na okolnost materijalnih ulaganja kao i izmakle dobiti budući da je sud smatrao da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno budući da tužitelj nije dokazao osnovne pretpostavke odgovornosti za štetu, slijedom čega bi izvođenje navedenih dokaza bilo nesvrhsishodno i neekonomično.
20. Imajući u vidu činjenicu da je tužena u cijelosti uspjela u ovom sporu, to u smislu čl. 154. st. 1. i 155., ZPP-a tuženoj pripadaju troškovi postupka. Po ocjeni ovoga suda tuženika ima pravo na naknadu troška na ime naknade za zastupanje po odvjetniku u skladu s Odvjetničkom tarifom ("Narodne novine" broj 138/23 i 107/25, nastavno: Tarifa) i to za pristup na ročište održano 10. siječnja 2025., u iznosu od 1.598,00 € (Tbr. 9. t. 2. Tarife), te za pristup na ročišta održana 30. travnja 2025. i 8. prosinca 2025. u iznosu od 3.196,00 € za svako od navedenih ročišta (Tbr. 9. t. 1. Tarife) te za sastav podneska od 7. lipnja 2023. (očitovanje na zahtjev za mirno rješenje spora) i za sastav podneska od 10. svibnja 2024. (odgovor na tužbu) u iznosu od 3.196,00 € za svaki od navedenih podnesaka (Tbr. 8. t. 1. Tarife), te za sastav podnesaka od 7. siječnja 2025. i od 16. travnja 2025. u iznosu od 50,00 € za svaki od navedenih podnesaka (Tbr. 8. t. 4. Tarife) što ukupno iznosi 14.482,00 € (**točka II izreke**)
21. S druge strane, sud nije prihvatio zahtjev tužene za naknadu troška za sastav podnesaka od 7. siječnja 2025. i od 16. travnja 2025. preko dosuđenog iznosa od 50,00 € pa do traženog iznosa od 3.196,00 € za svaki od navedenih podnesaka,

budući da se ne radi o obrazloženim podnescima već o podnescima uz koje tužena dostavlja odluke drugih sudova. Jednako tako sud je odbio zahtjev tužene za naknadu troška pristupa na ročište održano 10. siječnja 2025. preko dosuđenog iznosa od 1.598,00 € budući da se na navedenom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima pa tužena ima pravo na 50% nagrade. Slijedom navedenog, odbijen je zahtjev tužene za naknadu parničnog troška u iznosu od 7.890,00 € (**točka III. izreke**).

22. O zateznim kamatama na trošak parničnog postupka odlučeno je primjenom odredbe članka 151. st. 3. ZPP-a i članka 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022 i 155/23 – ZOO) i to uzimajući u obzir stopu koja se odnosi na ostale odnose.
23. Napominje se da je vrijednost predmeta spora u ovom postupku 212.370,58 €, budući da je upravo to iznos glavnog zahtjeva tužitelja (čl. 35. ZPP-a), slijedom čega je neodlučno što je tužitelj u tužbi bio naznačio kao vrijednost predmeta spora iznos od 50.000,00 € budući da je tužitelj može odrediti vrijednost predmeta spora samo u slučaju iz čl. 40. st. 1. ZPP-a, a što konkretno nije slučaj.

Zagreb, 24. travnja 2026.

Sudac:
Josip Bilić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

1. Tužitelju po pun. uz nalog za sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 663,61 €
2. Tuženoj po ŽDO.
3. Kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-30887-1d570**

Kontrolni broj: **07d9b-58eae-a2a86**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JOSIP BILIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.